

פסוקי דזמרה

גודל מעלתן ואמירתן עם הציבור

מעלת אמירת פסוקי דזמרה במתינות ובכוונה גדול מאד, כמו שכבר הפליגו חז"ל בתלמוד ובמדרשים, ואחריהם בספרי ראשונים ואחרונים. וענינו ראות שבדורותינו אנו, נתרשל הדבר, משום שנשכח מהציבור רוס מעלתם ואינם מתבוננים בגודל ענינם. גם הזהירו הקדמונים לאמרם ביחד עם הציבור מתחילתם ועד סופם ולא שיהא זה עומד בכה וזה עומד בכה, כמו שמביא הרדב"ז בשם הזוהר ז"ל בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת (ח"ו) עכ"ל.

ואחריו הזהירו גדולי דורינו להתחיל להתפלל עם הציבור ביחד ממה טובו כמו שהיה נהוג מקדמת דנא, כמו שהעיד הרה"ק מטאהש זצוק"ל, ז"ל: דהנה בדורות הקודמים... לא היו מתחילין מהודו והיו מתחילין ביחד ממה טובו... (עבודת עבודה דברות קודש ח"ב דף ל). ע"כ לקטנו קצת ממאמרי קדמונים ואחרונים כדי לעורר הלבבות לאמרם כראוי עם הציבור בקול ובמתינות ובכוונה.

בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת:
שר"ת רדב"ז ח"ג סי' תע"ד, בשם מדרש הנעלם

וכן אותם הקורים פסוקי דזמרה בקול רם ונעים זמר וכו' תפלתם וזמירתם מתקבל כריח ניחוח:
ספר חסידים סימן יח

אין אומרים הזמירות במרוצה כי אם בנחת:
שו"ע סימן נ"א ס"ח
יוצא מפיו כאילו מונה מעות:
משנ"צ סק"כ
מלה במלה כדי לכוון בהם יפה:
שועה"ר סי"ג

עיקר תפלה בציבור, בפסוקי דזמרה:
סיפורי מנחם הרמ"ח אות כ"ב בשם הרה"ק מנצארדיטשוב זי"ע

א"ר יוסי יהא חלקי עם גומרי הלל בכל יום - בפסוקי דזמרה קאמרינן:
שצת קיח:

יהא אדם מקרב הקב"ה אליו ומרצהו בתשבות וקילוסין והוא מתקרב אליו ובעודו קרוב אליו יש לו לתבוע צרכיו:
רש"י צרכות ד: ד"ה זה הסומך

ועי"ז נשמע תפלתו
ישמח משה ואתחנן ד"ה הצעל המורים

הקליפות מבטלים לעלות התפלה וע"י פסוקי דזמרה מכריתים אותם:
משנ"צ סי' נ"ד סק"ה

לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואחר כך יתפלל:
צרכות ל"ב:

שישער בעצמו שכל מה שהקב"ה עושה עמו חסד קל כל היום ולא יבקש כי אם מתנת חיים:
כלי יקר דצריס ג. כד

מצוה זו כך הוא שיהא אדם מתחנן ומתפלל ומגיד שבחו של הקב"ה ואחר כך שואל צרכיו:
רמז"ס הל' תפלה פ"א ה"צ